

Naša SKUPNOST

1. številka
XXXIV. letnik

Glasilo skupščine občine Ljubljana Moste – Polje

Glasilo občinske skupščine Ljubljana Moste-Polje: **Časopisni svet:** Jože Peklenk, predsednik, Andrej Blatnik, Mateja Černe, Marjan Kovačević-Beltram, Viljem Klemenc, Niko Lukež, Albin Mahkovec, Bogdana Rejc, Stanka Ritonja, Jože Sojer, Bogdan Sturm, Janez Vrbošek. **Člani uredništva:** Milan Skledar, Edvard Svetek in

Slavko Gerlica, tehnični urednik. **Glavni in odgovorni urednik:** Marjan Kovačević-Beltram. **Lektorica:** Suzana Köstner. **Naslov uredništva Naše skupnosti:** Ljubljana, Proletarska c. 1, telefon 101-244 int. 270. Rokopisov in fotografij na vračamo. **Tisk:** Tiskarna Ljudska pravica Ljubljana.

Glasilo Naša skupnost izhaja mesečno v nakladi 10.000 izvodov in je brezplačno. Po mnenju Republiškega sekretariata za informacije št. 23/91 z dne 13. marca 1991 je glasilo oproščeno temeljnega davka od prometa proizvodov.

PREDVOLILNE OBLJUBE IN REALNOST

Med devetdesetimi poslanci državnega zbora so tudi štirje poslanci in ena poslanka, ki so kandidirali v treh volilnih okrajih naše občine. Za to številko Naše Skupnosti so spregovorili trije izmed njih, Tone Anderlič (Liberalno demokratska stranka), dr. Lev Kreft (Združena lista) in Andrej Lenardič (Slovenska nacionalna stranka). Liberalni demokrat Janez Jančar in demokratka Danica Simšič se bosta predstavila prihodnjic.

Kaj ste v svojih predvolilnih nastopih najbolj poudarjali, oziroma obljubljali volilcem?

Tone Anderlič:

»Najbolj sem poudarjal že doseženo, nekakšno nadaljevanje in dograjevanje tega, kar smo že naredili. Kar precej je takega, kar nekaj velja in je prepričljivo. To je tudi konkreten dokaz uspešnosti političnega dela, katerega podlaga so strpnost in konstruktivnost ter upoštevanje različnih mnenj. Le tako je mogoče poiskati najboljše rešitve, ki bodo tudi v interesu večine volilcev. Cilji so pa tako znani in jasni: tržno gospodarstvo, socialna država, zdravo okolje in tako naprej. Gre bolj zato, da ustvarimo pogoje za delovanje države, ki bo pri

doseganju omenjenih ciljev ščitila interese posameznikov, še posebej njegovo svobodo in tudi imetje. Povedano drugače, država mora vsakemu omogočiti, da bo na podlagi svojih sposobnosti delal in ustvarjal in si tako zagotavljal svoj kruh in dostojno življenje.«

Dr. Lev Kreft:

»Stanujem sicer v Šiški, vendar se počutim ljubljancina in sem povsod v Ljubljani domačin. To je bil tudi eden razlogov, da sem kandidiral v Mostah. Poleg tega sem imel nek odnos do problemov, ki so povezani z življenjem v takih urbanih soseskah. Eden od razlogov je bilo pričakovanje, da me bodo volilci v okraju, kjer sem kandidiral, tudi podprli. Nobe-

nega razloga ni, da bi to prikrival: ta okraj je bil resnično dober! Sem se pa tudi v podrobnostih seznanil s problemi krajevnih skupnosti, kjer sem kandidiral. Moje geslo je bilo Na vaši strani, poudarjal sem torej varstvo človekovih pravic in svoboščin in uvažanje pravnega reda v naši državi. Glede na ljubljanske razmere sem se zavzel za reformo lokalne samouprave in za ohranjanje krajevnih skupnosti.«

Andrej Lenardič:

»Predvsem sem opozarjal na prometno odrezanost Most od Ljubljane, ki jo povzroča železniška proga proti Novemu mestu. Doslej niso našli zadovoljive ureditve, ki bi Moste spet priključila k mestu. Nastala je le grozna betonska džungla od klavnice proti Štepanjski vasi, ki je celo dobila Plečnikovo nagrado, kar je nekaj nezasižanega, saj gre za zelo grob poseg v naravo. V kampanji sem ponudil drugo rešitev: progo je treba preprosto dvigniti na stebre, oziroma jo horizontalno izravnati. Drugi največji problem Most je preveliko onesnaženje zraka. Že zaradi zdravja naših otrok je treba problem urejati radikalno, morda s plinifikacijo toplotne in drugih onesnaževalcev, v mestni promet pa namesto avtobusov uvesti tramvaje. V gospodarskem pogledu vidim prihodnost tega dela Ljubljane

(nadaljevanje na 4. strani)

PROGRAM RAZVOJNIH NALOG 1993

Občinski izvršni svet je pripravil program razvojnih nalog za leto, ki temelji na lanskem programu. Vse naloge, ki so v njem zajete, bodo finančno ovrednotene v občinskem proračunu. O razvojnih nalogah za leto 1993 pa bodo svoje povedali še poslanci občinske skupščine.

Na področju gospodarstva bo izvršni svet spodbujal zaposlovanje novih delavcev pri obrtnikih in v podjetjih tako, da bo subvencioniral prispevke za socialno varnost. Tudi z ustanovitvijo podjetniškega inkubatorja bo skušal spodbuditi zaposlovanje novih delavcev in njihovo samozaposlovanje. Za obrtnike bo uvedel novo obliko kratkoročnih posojil in sodeloval pri pripravi, zbiranju in obdelavi vlog obrtnikov in podjetij, ki se bodo potegovali za republiška sredstva, namenjena za razvoj demografsko ogroženih območij.

Občina si bo z vključitvijo v pospeševalno mrežo za malo gospodarstvo, ki jo je ustanovilo ministrstvo za malo gospodarstvo, zagotovila hitrejši in lažji dostop do potrebnih informacij, ki jih bo lahko posredovala uporabnikom. Občina bo povečala prostorske možnosti za razvoj drobnega gospodarstva z nadaljevanjem gradnje objektov v fužinski obrtno servisni coni

in začetkom gradnje poslovnega centra v Novih Jaršah, ki ga bodo začeli graditi spomladi letos, in z oddajanjem družbenih poslovnih prostorov v najem.

Občinski izvršni svet se bo letos še posebej potrudil in skušal na Klopcah, v Zgornjem Kašlju in Zalogu odpreti nove trgovine. V krajevni skupnosti Zadvoj naj bi letos dobili pošto in telefonsko centralo, v krajevni skupnosti Lipoglav naj bi dobili telefonsko omrežje in priključke, v Novih Jaršah pa novo pošto, telefonsko centralo in priključke. Posebno pozornost bo izvršni svet namenil turizmu, predvsem oblikovanju celovite turistične ponudbe občine, izdelavi prospekta, postavitvi informativnih tabel na zunajmestnem območju, povečanju prenočitvenih zmogljivosti in pospeševanju kmečkega turizma.

Na kmetijskem področju bodo v občini nadaljevali z ohranjanjem in

izboljševanjem kmetijskih zemljišč z melioracijami, prosopeševanjem proizvodnje hrane in dopolnilnih dejavnosti na kmetijah, pa tudi s celostnim razvojem podeželja in vodenjem denacionalizacijskih postopkov.

V občini bodo nadaljevali priprave in začeli graditi vodovode Dolsko-Laze, Pecovje-Prežganje, Mali vrh, Dolsko-Senožeti in Bizovik. Poleg priprav na gradnjo vzhodne avtoceste bodo v občini nadaljevali z obnovo cest Dolsko-Vinje, Podgrad-Laze, Podlipoglav-Lipoglav in Klopce-Križevska vas. Nadaljevali bodo tudi s širitvijo mreže daljinskega ogrevanja in oskrbe s plinom.

Občinska vlada bo skušala zagotoviti sredstva za poučevanje tujih jezikov na razredni stopnji, za gradnjo telovadnice pri osnovni šoli Zgornji Kašelj in preureditev kleti osnovne šole Vide Pregarc. Knjižnica Jožeta Mazovca bo predvidoma v Štepanjskem naselju odprla svojo enoto, v Novih Jaršah pa se bo v opuščeni vrtec na Kvedrovi preselila zdravstvena ambulanta.

ZDENKO MATOZ

Narod in kultura

Z družbenopolitičnimi spremembami je nastal nov položaj slovenske kulture in sicer tako v statusnem kot gnotnem pogledu. Vsakdo izmed nas je na primer že ugotovil, da Društvo slovenskih pisateljev od leta 1990 ni več politično angažirano, angažirani pa so še številni pisatelji v sami politiki. Kaj se torej dogaja s kulturo in njeno vlogo v novih razmerah?

Znotraj slovenske nacionalne zgodovine je poezija in umetnost ena od najvišjih vrednot. V prejšnjem stoletju še nismo imeli lastne države in državnih institucij, imeli pa smo jezik kot narodovo potrdilo in izrazilo. Spritno pomanjkanje institucij je postal glavni medij nacionalne eksistence jezik, njegov najvišji izraz pa poezija. Poezija pa je slovenskemu narodu zagotavljala nacionalno identiteto ter vero in upanje v lastno državnost. Zato ni čudno, da je Josip Vidmar trdil, da Prešernovi verzi izražajo vero v pesniški poklic in človeštvo, in sicer kljub temu, da je pesnik napisal tudi Sonete nesreče. V okviru stare in nove Jugoslavije ter enopartijskega sistema Slovenija ni mogla zaživeti kot država v polnem pomenu besede. Slovenska poezija je poleg narodno buditeljske vloge prevzela tudi socialni in moralni angažma. Tudi oblastne strukture so uveljavljale svoje razumevanje umetnosti. Konec šestdesetih let so namreč slovenske državne in partijske institucije in borbevske organizacije družno nastopile proti eksperimentom v umetnosti, češ, da le-ti pomenijo zanikanje plemenitih čustev in misli, ki so jih zapisali Prešeren, Cankar in Župančič, in da kvarijo mladino. Po drugi strani pa so se slovenski pisatelji, pesniki in drugi izobraženci v Dru-

štvu slovenskih pisateljev in v literarnih revijah bojevali za slovenski jezik, se zavzemali za demokratizacijo slovenske družbe in za priznanje človekovih pravic, pisali ustavo in prirejali protestne shode. Ob tem je zanimivo, da je takratni ideološko razklani svet izražal dve razumevanji umetnosti. V vzhodnem socialističnem bloku so ji partijske oblasti pripisovale veliko politično učinkovitost, prav zato so se številni umetniki znašli za zapahi, razširjena pa je bila tudi disident-ska literatura. V zahodnih državah pa ima umetnost vso svobodo, vendar še zdaleč nima takega političnega vpliva, kot ga je imela v vzhodnih socialističnih državah. Prvi znaki že kažejo, da vstopamo v zahodni svet. Zdaj ko imamo državo in ko smo iz naroda postali nacija, poezija nima več privilegiranega položaja, saj smo se politično institucionalizirali v polnem pomenu besede. Poezija po svoji naravi ni vezana izključno na nacionalno zavest in nacionalno čustvo, saj prekriva in zajema celoto človeka, tako da je z mednarodno uveljavitvijo Slovenije umetnost izgubila državnotvorno funkcijo. Tudi v gnotnem položaju se napovedujejo spremembe, saj založbe ne pričakujejo subvencij oziroma finančne podpore ministrstva za kulturo v tolikšni meri kot doslej. Knjiga in velik del druge kulture se bo moral podrediti zahtevam trga, avtorji pa prevzeti tveganje za morebitni neuspeh. Kljub vsemu pa lahko upamo, da bodo sedanjih 0,52% bruto proizvoda, kolikor jih slovenska država odmerja za kulturo in kar je pod standardom Unesca za tako razvite države kot je naša, povišali in s tem zagotovili večji razmah slovenske izvirne kulture.

Marjan Kovačević-Beltram

Slovensko ljulko bomo reševali, hranili dobro zrno in kar zmanjka, iz svojih bomo to možgan dodali.

FRANCE PREŠEREN,
Nova pisarija

ZIMSKE POČITNICE

Občinska zveza prijateljev mladine Ljubljana Moste-Polje pripravlja za letošnje zimske šolske počitnice zimovanje šolarjev v Klimatskem mladinskem zdravilišču RAKITNA od 31. 1. 1993 do 7. 2. 1993, cena 7-dnevnega bivanja znaša 8.400,00 SIT, ter zimovanje v Planinskem domu na JANČAH od 30. 1. 1993 do 6. 2. 1993 po 5.880,00 SIT za sedem dnevno zimovanje.

Staršem sporočamo, da bomo zimovanje izvedli, tudi če ne bo snega. Otroci bodo hodili na

izlete, sprehode, si ogledovali kmetije in življenje na njih, risali, lepili, se igrali družabne igre, gledali videomladinske filme, risanke, predvsem pa se bodo naužili čistega zraka zunaj ljubljanskega smoga.

Za šolarje od 1.-6. razreda bomo v sodelovanju s knjižnico JOŽETA MAZOVCA organizirali počitniško varstvo v prostorih knjižnice JOŽETA MAZOVCA v NOVIH FUŽINAH od ponedeljka, 1. 2. 1993 do petka, 5. 2. 1993 od 7. do 14. ure.

Del vstopnine za drsališče, matinee ali obiske drugih prireditev prispevajo starši, prav tako tudi malico in žetone za morebitni mestni prevoz. O vseh obiskih bodo starši obveščeni dan prej, da bodo lahko otroke ustrezno oblekli in tudi vedeli, kje so.

Starše obveščamo, da je na RAKITNI in na JANČAH še nekaj prostih mest. Vse potrebne informacije lahko starši dobijo na Občinski zvezi prijateljev mladine Lj. Moste-Polje – telefon 447-272.

Sekretar OZPM:
Martin ROZMAN

● Če v januarju ni snega, zato šele april ga da.

(Foto: Edo Svetek)

PREDVOLILNE OBLJUBE IN REALNOST

(nadaljevanje s 1. strani)

predvsem v turizmu in gostinstvu ter v vlogi dobavitelja kmetijskih pridelkov za mesto, za kar so pri nas vsi potrebni lokacijski in podnebni pogoji. Preostalo je povezano predvsem z obvoznicami, ki bi prinesla storitve, skladišča, predelavo in podobno. Za nekoliko oddaljeno prihodnost ne gre zanemariti že večkrat v preteklosti omenjenega velikega projekta, graditve prekopa Jadran-Donava. Morda se res sliši utopično, toda obuditev zamisli bi nam prinesla ne le gospodarske koristi, pač pa tudi večjo varnost pred morebitnimi agresijami, saj bi Evropa na ta del gledala drugače kot zdaj. Zakaj pa mislite, da se svet tako vojaško organizira v Kuvajtu? Zaradi nafte. Mi nafte nimamo, imamo pa izjemen geografski položaj. Če bi Evropa vložila svoj denar v ta prekop, bi tudi pazila nanj.

Poslanci ste vsaj v načelu predstavniki ljudstva. Kje vas volilci lahko pokukajo za rokav?

Andrej Lenarčič:
»Dokler stvari ne bodo urejene s poslanskimi pisarnami kot to zahteva zakon o poslancih, me ne samo moji volilci, ampak vsi Slovenci lahko pokličejo v poslanski klub naše stranke (telefon 161 222) v parlamentu.«

Tone Anderlič:
»Volilci me poznajo že s prejšnjih volitev, saj sem že takrat dobil njihovo zaupanje. Če bi me želeli kaj vprašati, predlagati, me lahko dobijo v parlamentu, lahko pa tudi na sedežu Liberalno demokratske stranke v Mostah. Kasneje seveda tudi v poslanski pisarni za našo volilno enoto.«

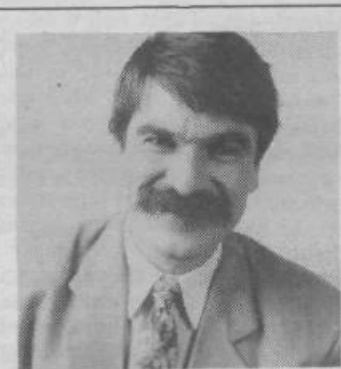
Dr. Lev Kreft:
»Dobijo me v parlamentu na Šubičevi. Sicer pa mislim, da bo že do konca meseca vsak poslanec dobil poslansko pisarno v volilni enoti, kjer je bil izvoljen. Nadaljujem tudi z Levovimi večeri vsak tretji torek v hotelu Lev, vendar imajo tam glavno besedo moji gostje.«

Se vam zdi, da državni zbor deluje bolj učinkovito kot prejšnja trodomna skupščina?

Dr. Lev Kreft:
»Novi parlament je v primerjavi s prejšnjo skupščino velikanska ra-

zlika. Dejansko so bile te volitve prehod iz enega političnega sistema v drugega, se pravi iz skupščinskega v parlamentarnega. Zdaj imamo poslanke in poslance, imamo dosledno izvedeno delitev oblasti na zakonodajno, sodno in izvršno. Ker gre za drugi mandat na podlagi večstrankarskih volitev, se stvari stabilizirajo, vzpostavljajo se trdna pravila igre.«

Andrej Lenarčič:
»Moram reči, da sem pozitivno presenečen, čeprav se že prej nisem strinjal z negativnimi ocenami prejšnje skupščine, ki so preplavljale tisk in druge medije. Parlament je pač prostor, kjer naj se sproščajo vse energije in nasprotna stališča, seveda v okviru pravil, ki tam veljajo. Bolje je, da se poslanci v parlamentu tudi stepejo,

Tone Anderlič:

»Celoten sistem in uveljavljanje zakona o poslancih sploh je takorekoč šele na začetku in tudi zato razburja duhove. Toda poslanci so zdaj profesionalci in omogočijo jim je treba normalno delo. Treba je vedeti, da je poslancu prepovedano ukvarjati se z drugim delom, nadzira se stanje njegovega premoženja. Osnovo za plačo, ta znaša petkratno povprečno plačo v gospodarstvu, mu lahko državni zbor do polovice zniža, res pa je, da mu glede na njegovo angažiranost v delovnih telesih pripada tudi funkcijski dodatek. Kolikšen bo ta, za zdaj še ni dogovorjeno. V vsakem primeru so številke, ki so se pojavile v javnosti, pretirane.«

kot da se ljudje streljajo zunaj njega. Po prvih izkušnjah vidim, da je zmaga težnja, da se sporne stvari dodoobra osvetlijo, preden se v zboru o njih dokončno odloča. Tako ne prihaja do izsiljevanj. Pa tudi praznega besedičenja na zasedanjih je manj. Čuti se velika zavzetost in resnost poslancev.«

Tone Anderlič:
»Že nekaj časa se zavzemam za bolj učinkovito delovanje parlamenta. To pa je mogoče le, če je poslanec resnično odgovoren volilcem. Zdaj vsi poslanci svoje delo opravljamo poklicno, kar nas še bolj zavezuje. Ko se bomo do konca organizirali, izvolili komisije in druga delovna telesa, mislim, da bo delo uspešno steklo. Vsaj

Dr. Lev Kreft:

»Vloga podpredsednika državnega zbora ni le v namestništvu, če bi bil predsednik odsoten. Delo smo si razdelili in se dogovorili, da vsak od nas vodi določen projekt od začetka do konca. Od pobude za določen zakon do njegovega sprejetja na primer.«

dozdajšnja zasedanja kažejo večjo resnost in predvsem konstruktivnost poslancev, tako, vsaj upam tako, ne bomo mlatili prazne slame.«

Katero so po vašem mnenju prednostne naloge državnega zbora?

Andrej Lenarčič:

»Sem Ljubljčan, rojen v stari Ljubljani. Vpisal sem se na arhitekturo, vendar so naše družinske finančne zmožnosti preprečile končanje študija. Zaposlil sem se na filozofskem inštitutu kot statistik – grafik. To je bil moj prvi stik s politiko – nikoli nisem bil član vodilne stranke – ker so se na inštitutu srečevali družboslovci in politiki tistega časa pred Kavčičem. Imam pet otrok. V Mostah živim že sedemnajst let. V teh letih sem se ukvarjal z različnimi posli, potem sem šel v obrt doma, da bi bila žena lahko uspešnejša v službi. Restavriral sem stare glasbene instrumente in ko je žena umrla sem se upokojil in posvetil otrokom. Ves ta čas sem se zelo zanimal za družbeno dogajanje pri nas. V začetku bolj od strani, ko pa so se stvari začele tajati, sem se začel pogostje oglašati v časopisih in tako pristal v parlamentu.«

Fotografije poslanca Lenarčiča ne objavljamo, ker nam jo do tiska ni uspelo dobiti. Prosimo za razumevanje.

Uredništvo

Tone Anderlič:

»Izvolitev vlade in organiziranje državne uprave, da bo lahko učinkovito delovala, ima zagotovo prednost pred drugimi zadevami. Na drugem mestu je svezjen gospodarskih zakonov, vključno s predpisi za tekoče izvajanje privatizacije in denacionalizacije. Pomembna se mi zdi tudi vzpostavitev lokalne samouprave in nove komunalne ureditve v Sloveniji. Ljubljana mora postati eno mesto, glavno mesto države, razdeljeno na razmeroma samostojne mestne četrti, v katerih bodo njihovi prebivalci uveljavljali svoje specifične interese.«

Dr. Lev Kreft:

»V letošnjem letu je najprej treba

urediti vse, kar spremlja proces lastninjenja. Relativno hitro, še v tem tromesečju je treba sprejeti vse za to potrebne zakone. Potem mora priti na vrsto ekonomsko socialna zakonodaja, mislim na delavsko soupravljanje, reprezentativnost sindikatov in podobno zakonodajo. Brez ureditve tega področja ne bo mogoče izpeljati nobenih ekonomskih reform. Druga plat tega je pravni red. Do konca tega leta moramo z ustavo uskladiti vso zakonodajo, kar od nas zahteva tudi hkrati z ustavo sprejeti ustavni zakon. Sem poleg raznih popravkov zakonov sodijo tudi veliko večji zalogaji, denimo kazenski zakonik, ki lahko temeljito posega v človekove pravice in državljanske svoboščine. Pomeni tudi ureditev varstva človekovih pravic z ustanovitvijo njihovega varuha. Nimamo še tudi zakonodaje za delo ustavnega sodišča na novih temeljih. Zagotovo se nam po starem zastavljena lokalna samouprava začena po malem podirati. Dodatno jo bo podrla država, ki bo vse upravljalne pristojnosti prenesla nase, zato se nam brez sprejema novega zakona o lokalni samoupravi lahko zgodi, da nam ta zastareli sistem odmore, ne da bi novi začel nastajati. Zato je ustrezno zakonodajo treba sprejeti še letos.«

Andrej Lenarčič:

»V naši stranki smo absolutno za revizijo zakona o državljanstvu in ne bomo zadovoljni s tem, da bo revizija dosegla le peščico tistih, ki ga ne bi smeli dobiti. Večina državljanstev je sporna. Prav nezaslišano je, da so bile vloge zanj napisane v tujem jeziku, saj je nemogoče, da državljanstvo dobi človek, ki ne zna slovensko. Preden kdo dobi državljanstvo v Švici, Franciji ali Nemčiji mora ne le znati njihov jezik, dobro mora poznati tudi njihovo zgodovino, ustavo, sprejeti ga mora tudi neposredna okolica, v kateri živi. To ni noben nacionalizem, je preprosto civilizacijska norma, ki je posledica negativnih izkušenj.«

J. M.

(Foto: SG)

NAJ POVEJO SVOJE NEPRISTRANSKI ZGODOVINARJI

Poslanci kluba razpadle koalicije DEMOS se v svojem pozivu na odstranitev razstave na Urhu, ki je bil objavljen v novembrski številki Naše skupnosti, sklicujejo na apel in zahtevo krajanov Zadvoja, vendar o kakšni zahtevi večina vaščanov Zadvoja ne ve ničesar. To pa pomeni, da se v njihovem imenu že vnaprej opredeljujejo posamezniki, ki menijo, da smejo v imenu demokracije odločati, kakor se njim zdi prav.

Pojavljajo se vedno nove razlage o dogodkih na Urhu, ki niso samo v nasprotju z resnico, temveč si nasprotujejo tudi med seboj. Tako je bilo tudi na zadnji »okrogli mizi«, ki je bila predvsem shod somišljenikov, ki niso pripravljeni slišati resnice, čeprav jo starejši dobro poznajo. Da se bo končalo to iskanje »resnice«, predlagamo, da nekaj neodvisnih in nepristranskih zgodovinarjev poišče in pregleda vse gradivo o teh dogodkih. Njihove ugotovitve bi morali sprejeti vsi. To pa bi bil tudi začetek sprave, o kateri se veliko govori, vendar je po vsakem pozivu k spravi razdor še večji. Spravo si namreč nekateri predstavljajo tako, da bi bila kriva samo druga, to je partizanska stran, ki naj bi se pokorila in posipala s pepelom.

Nasprotja in sovražstva, ki so nastala med vojno, so bila v preteklih desetletjih že presežena in

v večini pozabljena. Nove generacije niso bile obremenjene z »grehi in zamerami« svojih staršev. Toda iskanja »novih resnic« in poskusi, da se kolaboracija med vojno in zločini, ki so iz nje izhajali, prikažejo kot domoljubna dejanja, so znova sprožili razdor, zamere in delitve.

Namesto še večjega sodelovanja in pogledov naprej, kot jih zahteva čas, se obračamo nazaj. Namesto da bi pospeševali napredek, hočejo nekateri nazaj, tja, kjer smo že bili. »Okrogla miza«, kakršno je konec lanskega leta organizirala Narodno demokratska stranka, pa je samo razplamtevanje novega sovražstva.

Zato se vsi dobro misleči enotno uprimo poskusom ločevanja, katerih posledice bomo nosili vsi.

Odbor krajevnih organizacij ZB Zadvoj

NE OKROGLA – TEMVEČ OGLATA MIZA!

Okrogla miza »Zamolčana resnica o sv. Urhu«, ki jo je sklicala Narodno demokratska stranka, je imela namen predstaviti svojo »resnico« in naj bi nabirala volilne točke za stranko. Vendar ji ni uspelo niti eno niti drugo.

Občinska organizacija Zveze borcev naše občine je bila res povabljen na to okroglo mizo, vendar ne zato, da bi enakopravno razpravljala, temveč da bi poslušala »resnico«. Na taki okrogli mizi mora biti vsem udeležencem zagotovljeno enakopravno sodelovanje in strpno dogovarjanje. To pa po oceni predsedstva občinskega odbora ZB ni bilo zagotovljeno, posebno še zato, ker so bili glavni organizatorji okrogle mize prav tisti, ki so 5. julija lani razdeljali muzejsko zbirko na Urhu in s tem dokazali, da jim ni za resnico, temveč hočejo le-to pokopati.

Tako stališče se je izkazalo za pravilno. Po pripovedovanju nekaterih udeležencev na »okrogli mizi« ni bilo nikakršnih možnosti za konstruktivno razpravo.

Kolikor je razvidno iz članka v Naši skupnosti, je bila na »okrogli mizi« spet predstavljena nova »resnica« o Urhu. Na območju med Urhom in Rudnikom naj bi pobijala domobranska policija. To pa je že četrta ali peta

»resnica«, ki smo jo slišali v zadnjih letih. Brali smo že lahko, da na Urhu sploh ni bil ubit nihče, temveč je to samo »komunistična provokacija«, pa da je zapornike na Urh vodila nemška policija in jih tam pobijala ter še marsikaj drugega. Nič pa ni bilo povedanega o tem, kakšna je bila vloga domobrancev v postojanki na Urhu, ki so aretirali ljudi, o katerih ni bilo nikoli ničesar več slišati. Po vojni pa so bili najdeni pokopani na Urhu ali okolici.

Še nekaj takih »resnic«, pa bo res ostala edina in prava resnica o Urhu. To je tista, ki je prikazana v dokumentarni zbirki. Prav zato je to trn v peti vsem, ki bi radi zgodovinsko resnico preoblikovali po svoje. Dokumentarna zbirka ni »relikvija«, temveč delni prikaz naše preteklosti, ki pa, žal, ni vedno taka, kot

si jo želimo, a se moramo z njo sprijazniti.

Toda pri vsej stvari gre za dvojne ločenih vprašanj, ki bi ju bilo treba reševati vsako posebej.

Prvo je vprašanje cerkve na Urhu kot objekta in njene vrnitve, prvotnemu namenu. Za to so že bile iskane in tudi že nakazane rešitve, s katerimi so se vsi strinjali. Načelno je nanje pristala tudi naša organizacija.

Drugo pa je vprašanje o dogodkih, ki so se med vojno dogajali na Urhu in v okolici ter jih naj, kolikor kdo misli, da je to potrebno, obravnavajo nepristranski zgodovinarji in povedo svoje mnenje.

Vendar se zdi, da sploh ne gre za cerkev in njeno vrnitev, temveč predvsem zato, da se ustvari »nova resnica« o zločinih in opere narodno izdajstvo. Pri tem je še posebej grdo to, da se ta namen politizira in skriva pod skrb za cerkveni objekt. K temu pa se skušajo pritegniti verniki, ki sicer nimajo nikakršne zveze z dogodki med vojno. Čustva nekaterih vernikov pa se da še vedno izrabljati.

Predsedstvo občinskega odbora ZB

● **Uredništvo Naše skupnosti je na sestanku 13. 1. 1993 sklenilo zaključiti dolgotrajno razpravo in polemiko o sv. Urhu. Prizadeti so z vseh strani osvetlili odgovore na občutljiva vprašanja tako, da si je vsak posamezen bralec pridobil določeno mnenje. Uredništvo se hkrati obvezuje, da bo objavilo vsa tista stališča ali sklepe o sv. Urhu, ki jih bodo odslej sprejeli občinski ali republiški organi.**